

Afscheid van burgemeester Wil Houben van Voerendaal, op 29 november 2024

Eervol ontslag zodra je 70 jaar bent, Wil...

Zo gaat dat dan...

Een heel decennium gediend in Voerendaal!

En dan tik je nu een leeftijd aan waarop de regels je ineens vertellen: dit was het!

Dat kan gek voelen. Maar het is ondertussen natuurlijk ook een hele mooie manier om er voor te zorgen dat al die betrokken burgervaders en -moeders kunnen genieten van een welverdiend pensioen.

Beste Wil, beste Nelleke, beste allemaal,

Er is veel gebeurd in 10 jaar tijd.

Veel langer zelfs, als je jouw totale periode in het openbaar bestuur bekijkt en dus ook jouw periode als wethouder in Heerlen meeneemt.

Je hebt 't eigenlijk allemaal meegemaakt...

Van de slag om het lot van de '**Cricetus Cricetus**' [de korenwolf], tot **de strijd tegen de ondermijning** in Zuid-Limburg...

Het is werkelijk een unieke ketting aan verantwoordelijkheden, dossiers en mijlpalen!

Inmiddels heb je er ook al een aardige afscheidstour op zitten in de gemeente. Heel recent nog een bijeenkomst in Retersbeek, waar je afscheid hebt genomen van de vele vrijwilligers van Voerendaal.

Zo waren er meer bijeenkomsten, met tijd en aandacht van en voor inwoners, verenigingen en de cultuur die Voerendaal zo kenmerkt. Alles waar jij zelf ook zo van bent gaan houden hier!

Het is overduidelijk dat je hier geliefd bent geweest in jouw rol als burgemeester, maar ook gewoon als Wil.

Ik vind het altijd mooi als het burgemeesters lukt om dat samen te laten vallen.

Wil,

Over die ondermijning die ik net noemde moeten we het vandaag absoluut hebben. Dat kan niet ontbreken. Want het heeft jouw tijd hier toch (mede) gekleurd.

Je had het in het licht van de strijd tegen de ondermijning zelf over een 'voortdurende burgeroorlog'.

En daar sta je als burgemeester dan midden in.

Je bleef er zelf vrij stoïcijns onder.

Maar burgemeester, dat ben je vaak niet in je eentje.

Als je een partner hebt, als je kinderen hebt, dan hebben ook zij er mee te maken.

Er liepen 's nachts 'gewoon maar even' oud-mariniers de wacht, rondom jullie huis.

Zoiets bedenk je niet als je begint als burgemeester.

Inmiddels heeft driekwart van alle burgemeesters in ons land te maken gehad met bedreigingen en intimidatie.

Het is zo'n voorbeeld van hoe het abnormale, normaal dreigt te worden.

Ik heb zeker in dit verband jouw standvastigheid en jouw rechte rug, altijd bewonderd, Wil.

Er werd een pistool op je gericht, maar je bent nooit en te nimmer gezwicht. Je bent blijven hameren op samenwerking in het zuiden, tussen instanties. Alles om die ondermijning terug te dringen!

Je bent nu ook onderdeel van het landelijk ondersteuningsteam weerbaar bestuur, als ervaringsdeskundige. Dit is een speciaal team van vakgenoten die meedenken, adviseren en andere mensen en organisaties inschakelen wanneer dat nodig of behulpzaam is.

In de strijd tegen de ondermijning zijn we er nog lang niet, maar zulke teams helpen absoluut een handje voor de robuustheid van onze bestuurders.

En jij Wil, jij bent in dit licht een inspiratiebron voor collega's en zeker weten ook voor mij.

Maar niet alleen op het terrein van ondermijning zag ik graag hoe jij opereerde. Ook jouw geloof in de kracht van kleine kernen was sterk. Het vertrouwen in het verenigingsleven, het bouwen aan de harmonie in een gemeenschap...

Zeker in de coronatijd was dat van groot belang. Voor veel burgemeesters is het in die periode regelmatig wikken en wegen geweest. Enerzijds je handhavende taken en anderzijds er simpelweg willen zijn voor inwoners en al hun verschillende behoeften. Je

hebt dit samen met de bewoners van Voerendaal – van alle leeftijden – goed weten te doorstaan.

Goed, Wil, Nelleke,

Wat nu?

Veel wandelen met de hond. Ruim de tijd voor je zonen, bonuszonen, en kleinkinderen, uiteraard!

Met de Oude Rockers knallen voor de bewoners van verzorgingshuizen. Mag je daar eigenlijk ook als niet-bewoner heen? Want dan kom ik een keertje!

Ondertussen blijf je ook hardlopen, niet te vergeten. Fietsen, met oud-burgemeester Pleumeekers.

En natuurlijk, zou ik haast zeggen, natuurlijk ga je als vrijwilliger aan de slag bij de crisisopvang in Ubachsberg. Een plek waar je jouw hart voor de samenleving helemaal kwijt kunt. Dankjewel dat je dit doet, Wil.

Beste Wil, beste burgemeester Houben,

Je wordt hier, in het best bewaarde geheim van Limburg, zoals Voerendaal zichzelf noemt...

[maar ik zal het voor me houden, geen zorgen!]

... je wordt hier opgevolgd door Daniël Joppe.

Hij heeft helemaal vanuit het Zierikzee toch dat best bewaarde geheim al weten te vinden.

Dat spreekt voor hem, lijkt me zo.

Ik hoop dat jullie elkaar af en toe nog eens tegenkomen, op de momenten dat Daniël denkt: nu kan ik de reflectie van mijn voorganger wel even gebruiken.

Wil, Nelleke, ik wens jullie het allerbeste voor de toekomst samen, en nogmaals heel veel dank voor **júllie** jarenlange trouwe dienst voor de publieke zaak hier in het zuiden.

Dank u wel.